

“We zijn een land van **watjes**”

Het zo beroemde raam met uitzicht op het Binnenhof, waar hij ons zo vaak meedeelt hoe Den Haag er voor staat, blijkt in een piepklein zolderkamertje te zitten. Er is alleen plek voor een tafel en een camera. En voor zijn stoel. Geen autocue, geen fratsen. Wel een knus dakterras, een compacte redactie en weinig vergaderingruimte. Het imperium van parlementair verslaggever **Frits Wester** zou menig collega uit Hilversum groen doen uitslaan van na-ijver.

Annemiek Schrijver Maud Berger

Wester oogt gladgeschoren en kwiek, terwijl hij gisteren als Kapitein Iglo-met-baard nog op zijn geliefde zeilboot te vinden was. Hij meldt zijn collega's dat hij even weg is voor een interview met lunch. Pal beneden, in die knusse tent aan het zonovergoten Plein. Maar dan gaat zijn mobiel. Een

beroemde oud-politicus is overleden. Dat moet natuurlijk worden gecheckt. Het is gevaarlijk om hier een primeur in te zoeken.

Nee, zijn twitterbericht over het feit dat Milly inderdaad dood was, was dan ook niet zoals het leek. “Het was een klein misverstand. We zouden een extra uitzending maken en ik dacht dat de politieverklaring daar in zou

zitten, de familie was geïnformeerd en opgevangen, de kranten stonden er dagenlang vol van, *RTL Nieuws* en *Netwerk* stonden verslag te doen. Moet je dan, als je weet dat iedereen op de hoogte is, het nieuws achterhouden?”

Gecheckt

Burgers zijn nu door communicatiemiddelen als twitter overal bij betrokken, terwijl het drama rond Milly voorheen niet verder was gekomen dan de Dordtse krant. Tegenwoordig is zo'n drama landelijk nieuws en van iedereen. En dus ook nu, in het geval van de oud-politicus moet eerst worden gecheckt of de familie op de hoogte is, zegt Frits, terwijl we ons naar de prettige uitspanning begeven.

en mietjes geworden”

Toch moet het verleidelijk zijn, primeurs halen bij RTL, daar waar het *Journal* vaak achterloopt, gok ik.

“Ja kijk, als je met zo’n klein clubje van een man of zeven werkt als ik, dan deel je alles met elkaar. Wie van ons de primeur heeft, maakt ons niets uit. Maar in een grote groep met tientallen medewerkers wil een redacteur opvallen, dus die gaat zijn scoop niet zomaar weggeven aan een verslaggever. Die wil zijn nieuwtje eerst zelf afmaken, waardoor je het niet echt samendoet. Die inefficiëntie en de bijbehorende overbodige vergaderingen kennen wij niet.”

Mm ja, de publieke omroep en efficiëntie: Wat gaat 9 juni met ons publieke medialandschap doen?

“Er moet iets veranderen. De verbin-

ding van leden met een omroep is een stuk minder geworden. Bovendien zwerven omroepen over netten heen. Niemand kijkt meer naar een avondje AVRO. En met zoveel verschillende mensen en omroepen die hetzelfde doen... logisch dat men daar vraagtekens bij zet.”

Maar die achterhaalde Gooise verzuiling geldt toch ook voor Den Haag?

“Ja, dat gaat gelijk op. Het ledenaantal van politieke partijen loopt gigantisch terug. Men vliegt van hot naar her. Er zit geen ideologisch gedachtegoed meer achter. Stemmen is veel consumentistischer geworden. Men kijkt alleen nog naar de maatregelen van sociaaldemocraten en liberalen en alleen daar kiest men voor.”

“Stemmen is veel consumentistischer geworden”

Geloofwaardigheid

En zo consumeren we tegenwoordig dus ook de media. We kijken naar *De Wereld Draait Door*, maar niet meer omdat het van de VARA is. Misschien betreurt de RTL-baas van Frits Wester het misschien betreuren dat zijn nieuws-coryfee ook weleens aanschuift bij de publieke *Pauw en Witteman*, maar de vraag is natuurlijk of de kijker zich daar druk om maakt. Want wordt Frits door het grote publiek überhaupt wel geassocieerd met RTL of is die media-illusie ook al achterhaald? “Ja, haha! Wester is van Het Binnenhof! Maar in *Wat kiest Nederland*, dat op 23 mei begon met het premiersdebat en dat op 9 juni zal eindigen, presenteer ik samen met Rick Nieman toch duidelijk voor RTL. Hij als anchor-▶

man, ik als specialist. Heb ik elke dag steeds weer heel veel zin in!”
 Wester glundert. Hij is op z'n plek. Zijn ambitie richt zich nog steeds op de parlementaire journalistiek. Hoewel er vanuit diverse hoeken aan z'n jasje wordt getrokken: als presentator, vanuit het bedrijfsleven, door de politiek. Zijn gang van CDA-voorlichter naar de journalistiek is overigens vrij a-typisch. Normaal gebeurt dat andersom. Ook moet voortdurend de afweging worden gemaakt of je rol nog wel geloofwaardig wordt gevonden als je bijvoorbeeld ineens woordvoerder van de politie van Amsterdam bent. “Hoewel ik wel heb gezegd dat als RTL ooit de rechten van het schaatsen krijgt, ik hun man ben! Maar het belangrijkste wat je als journalist hebt, is je geloofwaardigheid.”
 Maar blijft zijn CDA-verleden Wester geen hinderlijke parten spelen? Is hij overdreven streng naar zijn vroegere broeders, juist om zijn onafhankelijkheid aan ons te tonen?
 “Ja, toen ik zestien jaar geleden bij RTL begon, was er net een campagne geweest, dus dat gaf gedoe. En toen

“Het belangrijkste wat je als journalist hebt is je geloofwaardigheid”

moest ik oppassen om het CDA niet harder aan te pakken dan de anderen. Heel grappig was het verkiezingsdebat van 2003, waar de PvdA beweerde dat ik heel hard was voor Wouter Bos. Het CDA vond me juist erg lief voor Bos. De VVD zei dat ik Balkenende aaide en heel streng was voor Zalm. Zo denken we ook allemaal dat een scheidsrechter buitengewoon partijdig staat te fluiten. Alleen Marijnissen hoorde ik niet klagen.”
 Ook een parlementair verslaggever doet dus zo neutraal mogelijk verslag van een wedstrijd. Maar natuurlijk vindt ook hij iets van de samenleving. Frits knikt: “Het zou gek zijn als dat niet zo was. Ik ben vader van een paar jongens, kind van een moeder die ouder wordt, huiseigenaar met hypotheek en een burger die zich zorgen maakt om het milieu. Ook parlementair journalisten gaan op 9 juni stemmen en vinden dat aan het eind van de dag iemand gewonnen moet hebben. Alleen verwacht ik van een sportverslaggever die voor Ajax is geen heel ander verslag van de

wedstrijd dan die ik heb gezien.”
 Maar natuurlijk mag onze jongen langs de lijn wel hardop juichen voor het Nederlands elftal. Als wij allen tegen de rest gaan. Maar juichend verslag doen van de wedstrijd Ajax-Feyenoord is ondenkbaar. Dus Frits Wester zul je nooit zien glimmen of simmen op een partijcongres. Daar zingt popgroep De Dijk al zo mooi over: ‘Muzikanten dansen niet’.
 Frits lacht: “Ik roep altijd: journalisten applaudisseren niet.”

Sturen

Wie is heden ten dage eigenlijk de baas in dit land: de politicus of de journalist? Natuurlijk nemen politici de besluiten, maar het zou onzin zijn te beweren dat hun doorgeefluik, de media, geen macht zouden hebben, zegt Wester. De Telegraaf heeft aangetoond dat een politiek proces te sturen is toen ze actie voerde tegen de kilometerheffing. De eerste dag was het een zenderkastje, de tweede dag was er sprake van een spionagekastje. Dan is het journalistieke beeld gezet. “Bij de Algemene Beschouwingen ben

ik de eerste die zich meldt om half acht, dus dan zet je wel de toon. Ik weet heus wel dat politici dan voor het scherm zitten met de vraag wat Wester ervan vindt. Juist daarom moet je je ervan bewust zijn dat je alle huiskamers binnenkomt en zorgvuldig zijn.”

Maar hoe onderhoudt Frits Wester zijn contacten?

“In de jaren zestig namen journalisten nog hun hoed af voor de ministers. We moeten nu natuurlijk niet te plat worden met z’n allen, maar de toegankelijkheid is tegenwoordig veel groter. Dat maakt het werk een stuk makkelijker en prettiger.”
Ook worden de Kamerleden en ministers steeds jonger. Ach nee, dat is natuurlijk onzin, wuift Wester weg, hij wordt ouder: “Er wordt nu direct gecommuniceerd. Het nieuws dat het kabinet was gevallen, kwam van een sms van een minister.”
Natuurlijk wordt hij gepaaid. Altijd eigenlijk. Soms oprecht, soms slijmend. Want iedereen wil in het nieuws van half acht, dus Kamerleden bellen Wester vaak met de mededeling dat ze ergens Kamervragen over hebben gesteld. Maar kom op zeg, denk ‘ns na, niet alles is landelijk nieuws.

Optimist

Hoe zit dat eigenlijk met onze verslaving voor slecht nieuws?

“Toen het kabinet viel, zeiden mensen:

“De toegankelijkheid is tegenwoordig veel groter. Dat maakt het werk een stuk makkelijker en prettiger”

‘Leuk voor jullie!’ Alsof we toen onze zin hadden en alleen maar op sensatie uit zijn. Het kan toch niet zo zijn dat een stadsverslaggever hoopt op een brand met veel dooien? Van de week kwam er een bericht: ‘Bos vindt Balkenende geen goeie minister-president’. Het was nieuws geweest als er had gestaan dat Bos zijn tegenstander een uitstekend leider vindt! Hoe wil je ‘t hebben?’”
Zelf is Wester een aanpakker, een optimist, iemand die deze overgangstijd van verzuiling naar voorlopig niemandsland als spannend ervaart. Als bevrijdend. Voor de driejarige Frits was de achtertuin al te klein. Met regelmaat moet hij het ruime zeegat kiezen in zijn geliefde zeilboot. Frits verdeelt zijn leven tussen zijn zinderende buitenrol als wakkere verslaggever en zijn stille binnenrol van Kapitein Iglo met baard.
En als hij in die laatste hoedanigheid met zijn zeilvriend staat te zingen op een biljart op Terschelling en veelvuldig wordt gefotografeerd, dan maakt hem dat niet uit. Als de barman van diezelfde uitspanning ziek is, tapt Frits net zo makkelijk biertjes voor de goegemeente als dat hij zonder autocue voor heel het vaderland parlemen-

tair verslag doet. Hij kan de dingen als feiten accepteren. Ook als ze pijn doen. En behalve z’n boot, zijn *license to freedom*, hecht Frits niet aan materie. Ook niet nu er bij hem ingebroken is. Ja, om mensen wordt hij emotioneel. Maar zelfs dan staat hij weer op. Terwijl het net lijkt of we met z’n allen niet meer gewend zijn aan tegenslag. “Dat komt natuurlijk omdat de regering zolang alles voor ons heeft opgelost. Maar als je een rotvakantie hebt, doe iets! In plaats van het programma *Vakantie geruïneerd* te bellen. Op de Dam loopt iemand een hekje omver en iedereen trapt elkaar in paniek onder de voet, zonder kalm te kijken wat er feitelijk gebeurt. Op Terschelling viel iemand van z’n fiets keihard op z’n plaat. Iedereen schreeuwen in plaats van te helpen. We gebruiken grote woorden, terwijl er niets aan de hand is. Op Koninginnedag hebben we gewoon weer gekoekhapt en spijkergepoept, terwijl we een jaar geleden nog schreeuwden dat die dag nooit meer hetzelfde zou zijn. We zijn onze nuchterheid verloren en gillen bij het minste dat er een aanslag op onze democratie is gepleegd.”

Waanzin

Wester windt zich op. Mooi gezicht wel. “En maak van de pil geen financiële discussie terwijl de meisjes de hele avond roseetjes staan weg te tikken. Waarom gratis schoolboeken, terwijl je voor je kinderen wel dure sportschoenen koopt? Voor mensen die iets niet kunnen betalen, is er altijd wel een regeling. Waar komt onze onvrede vandaan, terwijl we een van de meest welvarende landen van de wereld zijn? Mijn 81-jarige moeder gaat op vakantie met een vriendin die moeilijk loopt. Krijgt ze voor 15 euro een taxivergoeding naar het vliegveld, terwijl ze voor 1000 euro in een vliegtuig gaan zitten. De waanzin. Het hoort bij een fase in je leven dat je moeilijker gaat lopen. Accepteer dat. Er zijn veel ergere dingen. We zijn een land van mietjes en watjes geworden.”
Mmmm....Wester als MP.... Had mij beslist wat geleken.... ■

“Waar komt onze onvrede vandaan, terwijl we een van de meest welvarende landen van de wereld zijn”

